

מדינת ישראל – בתי המשפט

دولة أسرائيل - المحاكم

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

ויצמן 1 תל אביב - יפו 61340

טלפון: 02-6593333 פקס:

תיק בימ"ש

עא 3645/07

رقم الملف

עא 3645/07 על תיק ש. ת"א יפו א 243/05

אל: עו"ד לוינטל רון מ.ר. 41652

إلى: רוטשילד 47 דירה 2

תל אביב - יפו 64253

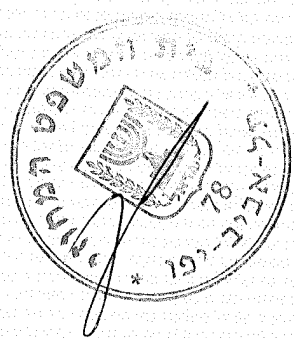
הודפס ב-13/05/2009

אישור מסירה: 052-02482559-80

רצ"ב:

החלטה/פרוטוקול/פסק דין/מסמך אחר

בתיק עא 3645/07 על תיק ש. ת"א יפו א 26243/05 קוזובר אנה נ. ישראל 10 שידורי.

בכבוד רב

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בתי משפט

עא 003645/07

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בפני: כבוד השופט ד"ר קובי ורדי

בעניין: קוזובר אנה

המערערת

ע"י ב"כ עו"ד לוינטל

נגד

חדשות 10 בע"מ

המשיבה

ע"י ב"כ עו"ד רביבו ועו"ד זיו-אב

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

פסק - דין

1. ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בתל-אביב (כבוד השופטת אביגיל כהן) מיום 22/7/07 בת.א 20234/05 בו נדחתה תביעת המערערת כנגד המשיבה.

העובדות והמחלוקות

2. עסקינן בתביעה שהוגשה ע"י המערערת (מהנדסת אזרחית במקצועה) כנגד המשיבה בעילות של לשון הרע והגנת הפרטיות. בתחילה הוגשה התביעה ביום 1/5/05 ע"ס 150,000 ש"ח בגין השידור ביום 18/6/04 (שיפורט בהמשך, להלן: "**השידור הראשון**"). אח"כ תוקן כתב התביעה בהתאם להחלטת בית המשפט קמא מיום 15/5/06 והוגש כתב תביעה מתוקן בעילות של לשון הרע, הגנת הפרטיות וצו מניעה קבוע כאשר סכום התביעה הועלה ל-200,000 ש"ח וזאת בגין שידור נוסף מיום 6/12/05 (שיפורט בהמשך, להלן: "**השידור השני**").

בתי משפט

עא 003645/07

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בפני: כבוד השופט ד"ר קובי ורדי

פירוט שני השידורים:

1

2

השידור הראשון

3

4

3. השידור הראשון שודר ביום 18/6/04 במסגרת התכנית "האולפן המרכזי

5

בשישי" בערוץ 10 במסגרת כתבה לקראת סדרה תיעודית שהכינה מיקי

6

חיימוביץ ששמה "על המשקל" כאשר מיקי חיימוביץ התארחת באולפן

7

ורואינה ע"י המנחה גלעד עדין כאשר מידי פעם משובצים סרטי וידאו

8

מצולמים מארה"ב ומהארץ, וזאת במטרה לעודד את הצפיה בסדרה

9

ובלשונה של מיקי חיימוביץ בשידור הראשון: "הבאנו מתאבן של מה שיש

10

בסידרה".

11

וכך פתח גלעד עדין את הכתבה בשידור הראשון:

12

"ועכשיו אחרי שפתחתם את החגורה קצת או את הכפתור במכנסיים לאחר

13

ארוחת ערב שבת, נעשה קצת נקיפות מצפון, ביום שני יוצאת לדרך כאן

14

בערוץ עשר הסידרה התיעודית "על המשקל". מיקי חיימוביץ עם צוותים

15

בראשות רותם שדות ערכו מחקר חובק עולם על הצרה הזאת שנקראת עודף

16

משקל".

17

מיקי חיימוביץ עונה:

18

"... מה שאנחנו באמת יצאנו לחקור זה את מימדי התופעה של מה שכבר

19

הוגדר בעולם כמגיפה, מגיפת ההשמנה".

20

מיקי חיימוביץ מפרטת שבארצות הברית, המובילה בכך, "מדובר במימדים

21

ממש מדאיגים. מדאיגים מבחינה בריאותית מדאיגים אפילו מבחינה

22

כלכלית. יש פה ממש איום כלכלי על מה שמגדירים על כלכלת ארצות

23

הברית, בגלל שחברות הביטוח, מערכת הבריאות עשויה לקרוס, עלולה

24

לקרוס כיוון שאנחנו מדברים פה באמת בהיבטים הבריאותיים החריפים

25

מאד של התופעה הזאת. אנשים מפתחים מחלות רבות ומגוונות ורעות

26

מאוד".

27

בתי משפט

עא 003645/07

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בפני: כבוד השופט ד"ר קובי ורדי

1 בהמשך נאמר ע"י מיקי חיימוביץ שבסידרה שתשודר יאמר על הדימוי של
2 הילדים לשמנים כך:

3 "לילדים בני ארבע יש כבר דימוי מקובע, רזה זה יפה ונחמד ושמן זה לא
4 טוב ואין לו חברים. מצד שני העולם הופך יותר ויותר שמן. ההשמנה היא
5 מגיפה".

6 ובהמשך נאמר ע"י מיקי חיימוביץ:

7 "השמנה היא מגיפה וכאשר ישנה הכרה שמדובר במחלה שמאיימת על
8 חיינו".

9 במסגרת השידור משודר סרטון על אנשים שמנים מאוד בארה"ב חלקם תוך
10 כדי אכילה. כן מצולם ראיון עם אנשים שעברו ניתוח לקיצור קיבה וכן מובא
11 סיפורו של ילד בשם רן שאומר:

12 "הם אומרים לי שמן וכל מיני קללות, והייתי נעלב ובוכה אבל עכשיו גם
13 אם מקללים אותי או משהו אני לא מתייחס".

14 ובהמשך מיקי חיימוביץ מספרת שבסידרה "תפגשו כמה ילדים אמיצים
15 מאוד שלקחו את עצמם בידיים אבל הילדים לא לבד. במשפחה שבה יש
16 ילד שמן מדברים על אחריות הורים, על שינוי הרגלי האכילה של כל
17 המשפחה. אז על מי נופלת האחריות כשמדברים על חברה שמנה? האם זו
18 התמודדות של כל אחד מאיתנו יום יום על המשקל הפרטי שלנו? או שאולי
19 מול הנתונים המדאיגים הגיע הזמן לבחינה מחדש של ההרגלים שלנו
20 בחברה מול המגיפה שהביא עלינו העולם המודרני".

21

22 בשלב זה משודר קטע וידאו של כ-4 שניות בו נראית התובעת שהיא אישה
23 שמנה הולכת ברחוב אבן גבירול בתל-אביב, כאשר המצלמה מתמקדת בה
24 באופן ברור ועוקבת אחרי הליכתה בעוד שאר התמונות ברקע הינם לרוב
25 קטועות.

26

27

בתי משפט

עא 003645/07

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בפני: כבוד השופט ד"ר קובי ורדי

השידור השני

	1
	2
השידור השני שודר ביום 6/12/05 במהדורת החדשות המרכזית של ערוץ 10	3
(לאחר הגשת כתב התביעה המקורי ביום 1/5/05 ולאחר שהתקיימה ישיבת	4
קדם משפט בבית משפט קמא ביום 28/11/05).	5
מדובר בכתבה שכותרתה: "חברה ישראלית גילתה שכדור שפיתחה נגד	6
סחרחורות טוב לדיאטה", ובין היתר נאמר בכתבה ש"חברה ישראלית	7
גילתה שכדור שפיתחה נגד סחרחורות טוב לדיאטה".	8
הכתבת לענייני בריאות מירב שריג המתארכת באולפן אומרת: "השמנת	9
יתר כבר מזמן הוכרזה אויב מספר 1 של האדם במאה הנוכחית. לכן ארגון	10
הבריאות העולמי מנסה להיאבק במגיפה. מליוני דולרים מושקעים	11
בחיפוש אחר גולת הקסם שתסייע לנו להשיל את הק"ג העודפים וייתכן	12
שהבשורה תצא בקרוב מישראל".	13
על רקע דברים אלו שודר שוב סרטון הוידאו (כ-2 שניות) בו נראית המערערת	14
הולכת ברחוב אבן גבירול (חלק מהקטע ששודר בשידור הראשון).	15
לאחר השידור השני תוקן כאמור כתב התביעה המקורי לכתב תביעה מתוקן,	16
שבמסגרתו נתבע פיצוי בגין עילות של לשון הרע והגנת הפרטיות עקב שני	17
השידורים וכן נתבקש צו מניעה קבוע אשר ימנע מהמשיבה מלשדר את	18
תמונתה של התובעת.	19
	20
יש לציין שבשידור השני שודר שוב הסרט של המערערת הולכת ברחוב	21
למרות שבעקבות השידור הראשון פנתה המערערת למשיבה, ביקשה ממנה	22
להשמיט מהסידרה את הצילומים ואכן הסידרה שודרה ללא צילום	23
המערערת, לאחר שהקטע הנ"ל הושמט ולמרות זאת ולמרות שלפני השידור	24
השני הוגשה התביעה המקורית ע"י המערערת בגין השידור הראשון ואף	25
היתה ישיבת קד"מ בבית המשפט, שודר השידור השני שבו הופיע שוב הסרט	26
בו נצפית המערערת הולכת ברחוב.	27

בתי משפט

עא 003645/07

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בפני: כבוד השופט ד"ר קובי ורדי

- 1 6. יש לציין גם ששני השידורים שודרו ללא הסכמת המערערת ומבלי שנעשה
2 נסיון כלשהו לבקש את רשותה לכך כאשר ברור כי השידור השני נעשה
3 כאמור בזמן שהמשיבה ידעה היטב שהמערערת אינה מסכימה לשידור
4 ודורשת את הסרתו (לגבי השידור הראשון).
5
- 6 7. המערערת טענה כי השידורים השפילו וביזו אותה, לאחר שקיבלה פניות
7 רבות ממאות חברים ובני משפחה שהמליצו לה להפחית במשקל בדרכים
8 שונות ונאלצה להתמודד עם התבטאויות שונות שעסקו בדמותה כפי
9 שנראתה בשידורים, כאשר דמותה היתה אמורה לשמש סמל ויזואלי בעל
10 מסר ודמות סטיראוטיפית של אדם בעל עודף משקל כ"תווית הזיהוי" שלה
11 למסר של מגיפת ההשמנה, אחריות הורית לבעיית ההשמנה וכו'.
12
- 13 8. לטענת המשיבה השידור הראשון היה קדימון לסידרה "על המשקל"
14 העוסקת בתופעת ההשמנה ובסיכונים הבריאותיים הכרוכים בה, כאשר
15 מדובר בכתבה של כ-12 דקות הכוללת צילומים מהארץ ומחו"ל בעוד דמותה
16 של המערערת הופיעה בסיום הכתבה למשך כ-4 שניות צועדת ברחוב הראשי
17 ברשות הרבים, כאשר אין בכתבה רצינית ומעמיקה זו כדי לבזות את
18 המערערת. בכתבה לא מייחסים לסובלים מעודף משקל תכונות שליליות או
19 מרזות אלא הדגש הינו על הסיכונים הבריאותיים של תופעת ההשמנה.
20 לטענת המשיבה לא התקיימו היסודות של עוולת לשון הרע ו/או הגנת
21 הפרטיות כאשר בכל מקרה קמות למשיבה הגנות מכוח חוק איסור לשון
22 הרע וחוק הגנת הפרטיות כאשר יש בשידורים ענין ציבורי, הם היוו אמת,
23 ונעשו באקראי ברשות הרבים כאשר המשיבה פעלה בתום לב מוחלט.
24
25
26

בתי משפט

עא 003645/07

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בפני: כבוד השופט ד"ר קובי ורדי

פסק הדין של בית משפט קמא

1
2
3 9. בית המשפט בחן האם השידורים מהווים לשון הרע וזאת לאור המבחן
4 האובייקטיבי וקבע לגבי השידור הראשון כי המערערת צולמה ברחוב ליד
5 אנשים נוספים ביניהם אנשים שלא סובלים לכאורה מבעיות עודף משקל,
6 כאשר הסידרה הציגה את עודף המשקל כבעיה עולמית וניסתה להקיף את
7 ההיבטים השונים הנוגעים לסוגיית עודף המשקל ומטרתה לא היתה לצחוק
8 ולשים ללעג אנשים הסובלים מבעיות עודף משקל אלא מטרתה להעלות
9 היבטים שונים של בעיות עודף משקל (בריאותיים, חברתיים וכו'...), להסב
10 את תשומת הלב לבעיות הכרוכות במשקל ולנסות לתת פתרונות לבעיה, כך
11 שלא מדובר בכתבה שעלולה להשפיל את התובעת או לבזותה והאדם הסביר
12 מסיק שמדובר בצילום של אנשים מהלכים ברחוב וביניהם אנשים הסובלים
13 מבעיות עודף משקל, מבלי שלאנשים אלו תהיה נגיעה לסידרה עצמה.
14 לגבי השידור השני, מאותם נימוקים קבע בית המשפט כי לא מדובר בלשון
15 הרע או פגיעה בפרטיות כאשר, הידיעה שודרה במסגרת מהדורת החדשות
16 המרכזית שבה שודרה תגלית רפואית ישראלית בדבר גלולה חדשה שתסייע
17 בהרזיה לאנשים הסובלים מעודף משקל ועסקה בהיבטים רפואיים של
18 תופעת ההשמנה.
19 מעבר לצורך ציין בית המשפט כי המשיבה יכלה להינות גם מהגנת חוק
20 איסור לשון הרע עקב אמת בפרסום בענין שיש בו ענין ציבורי (בעיית
21 ההשמנה) ותום לב כאשר מדובר בצילום אקראי ברחוב והמשיבה לא היתה
22 צריכה לחשוב שהמערערת תיפגע מהפרסום.
23 כך גם אין פגיעה בפרטיות שכן אין בפרסום לכשעצמו משום פוטנציאל
24 להשפלתה או לשימה ללעג/קלס של המערערת וקיימות הגנות למשיבה לפי
25 חוק הגנת הפרטיות של פגיעה בתום לב בפרסום תצלום שנעשה ברשות
26 הרבים ודמות הנפגע מופיעה בו באקראי, היה בפרסום ענין ציבורי המצדיק
27 אותו, ולא הוכח שהשימוש בצילום נעשה לשם רווח.

בתי משפט

עא 003645/07

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בפני: כבוד השופט ד"ר קובי ורדי

1 לפיכך נדחתה התביעה.

2

3 **טענות הצדדים בערעור**

4

5 10. ב"כ הצדדים שבים וחוזרים על טענותיהם בכתבי הטענות ובפני בית משפט
6 קמא לגבי המחלוקות ביניהם האם מדובר ככלל בלשון הרע ובפגיעה
7 בפרטיות והאם, במידה וכן, קמות למשיבה ההגנות הקבועות בחוקים אלו.
8 ב"כ המערערת הדגיש את ההקשר של השידורים והכתבות ושיש לראות את
9 התמונות לא מבודדות כתמונות אלא על רקע האמור בשידורים שהשמנה
10 הינה מגיפה ואיום כלכלי וחברתי באופן שיש בכך ביזוי והשפלה למערערת
11 שקוטלגה במערכת החדשות כדמות האדם השמן גם לצורך השידור השני
12 שלא היה צילום אקראי ברחוב שהבליט את חוסר תום הלב של המשיבה.

13

14 11. ב"כ המשיבה הדגיש את הזמן הקצר של השידורים של תמונות המערערת
15 יחסית לכתבות, כאשר מדובר בצילום אקראי ברחוב שלא מבזה או משפיל
16 מבחינה אובייקטיבית. הכתבה עסקה בתופעת ההשמנה בבעיה של החברה
17 בכללותה ולא הציג את המערערת כבעלת תכונות כאלו, כאשר בכל מקרה
18 וגם אם היה מדובר בעוולה לפי חוק איסור לשון הרע ו/או חוק הגנת
19 הפרטיות עומדות למשיבה ההגנות הקבועות בחוקים של אמת בפירסום,
20 תום לב, כאשר מדובר בפרסום שהיה בו ענין ציבורי וצילום באקראי של
21 המערערת הולכת ברחוב.

21

22 לגבי השידור השני מודה המשיבה שמדובר בשידור בטעות שנעשה למרות
23 הצעדים שנעשו ע"י המשיבה למניעת הישנות פרסום דומה לאחר הגשת
24 התביעה המקורית ע"י המערערת.

25

26

בתי משפט

עא 003645/07

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בפני: כבוד השופט ד"ר קובי ורדי

	<u>דיון</u>	1
		2
12.	לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בהודעת הערעור ובעיקרי הטיעון בתיק בית משפט קמא וצפיתי בשידורים נשוא הערעור, החלטתי לקבל את הערעור.	3 4 5
	למעשה אין מחלוקת לגבי העובדות נשוא תיק זה והמחלוקת הינה לגבי המסקנות שהסיק בית משפט מעובדות אלו והתוצאות המשפטיות של מסקנות אלו.	6 7 8
	אני סבור שבית משפט קמא היה צריך להגיע למסקנות ותוצאות משפטיות שונות מהעובדות שהובאו בפניו ולקבוע שמתקיימות עוולות לפי חוק איסור לשון הרע ולפי חוק הגנת הפרטיות.	9 10 11
	בשלב ראשון יש לבחון האם מדובר בלשון הרע ו/או בפגיעה בפרטיות ורק במידה וכן יש לבחון האם קמות הגנות למשיבה על פי החוקים הנ"ל.	12 13 14
	<u>לשון הרע ופגיעה בפרטיות</u>	15
		16
13.	סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") קובע כי לשון הרע הינו בין היתר: "דבר שפרסומו עלול"	17 18
	(1) "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם".	19 20
	(2) "לבזות אדם בשל מעשה התנהגות או תכונות המיוחסים לו".	21 22
	חוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") קובע בסעיף 1 כי "לא יפגע אדם בפרטיותו של זולתו ללא הסכמתו" ופגיעה בפרטיות לפי סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות היא אחת מאלה:	23 24 25

בתי משפט

עא 003645/07

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בפני: כבוד השופט ד"ר קובי ורדי

- (4) "פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו" 1
- "שימוש בשם אדם, בכינויו בתמונתו או בקולו, לשם רווח". 2
- (6) "הפרה של חובת סודיות לגבי ענייני הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע". 3
- (8) "פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד". 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9 בענייננו, ברי כי המערערת לא הסכימה לשידורים לא במשתמע ולא במפורש
- 10 ואף הביעה באופן נחרץ וחד משמעי את התנגדותה לכך.
- 11
- 12 14. השאלה העיקרית הינה האם הפרסומים שנעשו עלולים להשפיל או לבזות את המערערת ולשאלה זו אשיב בחיוב.
- 13 יש להדגיש כי שני החוקים בהם עסקין דורשים כי הפרסומים **עלולים**
- 14 להשפיל או לבזות ואין צורך בהוכחה כי השפילו או ביזו בפועל כאשר המבחן
- 15 הוא אובייקטיבי, מבחנו של האדם הסביר (ע.א 723/74 הוצאת עיתון הארץ
- 16 בע"מ נ' חברת החשמל בע"מ פ"ד לא(2) 281, 293).
- 17
- 18
- 19 לטעמי, צפיה בשידורים ששודרו בשעות השיא, בהקשר ותוך בחינת הנאמר
- 20 בטקסט בו שובצו כמכלול, על רקע ההיבט השלילי של ראיית תופעת
- 21 ההשמנה כמגיפה וכאויב הציבור הפוגעת כלכלית וחברתית בציבור
- 22 ובריאותית וחברתית באדם השמן ובציבור, עלולה להשפיל או לבזות את
- 23 המערערת שהוצגה כדמות האדם השמן ונבחרה אך ורק בשל כך להיות
- 24 מוצגת בשני השידורים כהדגמה לטקסט הנאמר וכמייצגת את אותה מגיפת
- 25 השמנה, כאשר דמותה של המערערת נשלפה מהארכיון לצורך כך בשידור
- 26 השני, וזאת אך ורק בשל תכונתה כאשה שמנה ותו-לא.

בתי משפט

עא 003645/07

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו
בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בפני: כבוד השופט ד"ר קובי ורדי

15 1 בשידור הראשון מדובר על ה"צרה" הזו הנקראת עודף משקל ועל "מגיפת
 2 **ההשמנה**" המהווה איום בריאותי, חברתי וכלכלי כאשר יש דימוי לילדים
 3 ש"שמן זה לא טוב ואין לו חברים" והילד רן מספר שמקללים אותו בגלל
 4 שהוא שמן ועל רקע זה של המגיפה של ההשמנה על ההיבטים השליליים
 5 שלה מובאות תמונות המערערת בשידור הראשון.
 6 כנ"ל בשידור השני, מובאות תמונותיה של המערערת על רקע הדברים
 7 ש"השמנת יתר הוכרזה אויב מספר 1 של האדם" ומדובר ב"מגיפה".
 8
 9 "מגיפה" מוגדרת במילון אבן שושן כ"מחלה מדבקת קשה, מחלה מהלכת".
 10 הקורא הסביר האובייקטיבי מקשר את התמונות של המערערת על רקע
 11 הדברים הנאמרים בהקשר ובהיבט שלילי של "מגיפה" ו"אויב האדם"
 12 המהווה איום בריאותי חברתי וכלכלי וזאת על פי המבחן האובייקטיבי של
 13 האדם הסביר, תוך בחינת הצילומים בהקשר ובמכלול בו הם מופיעים על
 14 מנת להבין כיצד נתפס הנ"ל בעיני האדם הסביר שקרא את הכתבה בהתחשב
 15 בניסוח הכתבה ובמבנה של הכתבה (עא 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות
 16 בע"מ פ"ד מט(2) 843, 858-859) וזאת לגבי שידורים המשודרים בזמן השיא
 17 של צפייה, כאשר לא מדובר בצילום שנעשה באקראי (בוודאי שלא בשידור
 18 השני) או בענין שולי או בזוטי דברים.
 19 המשיבה לא טרחה לטשטש את דמותה של המערערת (למרות שחלק
 20 מהדמויות המצולמות האחרות בצילומים היו קטועות או מטושטשות) ולא
 21 לציין שאין קשר בין הצילום לכתבה (לגבי הגלולה).
 22 ברי, כי אם היתה מצולמת המערערת באקראי בתוך קהל ההולך ברחוב
 23 בכתבה על קהל ההולך למוזיאון או הצועד ברחוב המשופץ או צופה במופע
 24 לא היה בכך כל פסול ופגם ואין כל השפלה או ביזוי בעצם צילומו של אדם
 25 שמן בנסיבות אלו.
 26 הפסול והפגם הינם בשילוב בין צילום המערערת שנבחרה להיות מצולמת אך
 27 ורק בשל היותה אשה שמנה שהמצלמה מתמקדת בה כדי להציגה כרקע

בתי משפט

עא 003645/07

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בפני: כבוד השופט ד"ר קובי ורדי

- 1 לכתבות בנושאי השמנה המשודרות בהקשר שלילי כ"מגיפה" ו"כאויב
- 2 **הציבור"** והגדילה לעשות המשיבה בכך שעשתה שימוש נוסף (גם אם בטעות)
- 3 בתצלומיה של המערערת בשידור השני.
- 4 גם בלא לקבוע שהחברה והאדם הסביר רואים אדם שמן באור שלילי לאור
- 5 המוסכמות החברתיות והקודים החברתיים המקובלים כיום, הרי בנסיבות
- 6 ובקונטקסט השלילי שלאורם הוצגה תופעת ההשמנה והמערערת בשידורים,
- 7 ניתן לקבוע ששידורים אלו עלולים לבזות ו/או להשפיל את המערערת גם על
- 8 פי מבחן האדם הסביר ולכן מתקיימות העוולות לפי חוק איסור לשון הרע
- 9 וחוק הגנת הפרטיות.
- 10 כעת, לאחר שקבעתי כי מדובר בעוולות לפי חוק איסור לשון הרע וחוק הגנת
- 11 הפרטיות אבחן את התנהגות המשיבה והאם קמות לה הגנות על פי חוקים
- 12 אלו.
- 13
- 14 **האם קמות הגנות למשיבה ובחינת התנהגותה**
- 15
- 16 יש לדחות את היתממותה של המשיבה לגבי השידור השני ואת התנהגותה
- 17 בענין זה וכן את טענתה שמדובר בשידור אקראי של אנשים ברחוב בלא קשר
- 18 להיותה של המערערת שמנה.
- 19 למעשה, אחריתו של הסיפור (השידור השני) מעידה על תחילתו (השידור
- 20 הראשון).
- 21 כך, למרות שהמערערת פנתה למשיבה בדרישה להסרת כל שידור שלה ואף
- 22 הגישה את כתב התביעה המקורי והתקיים דיון קד"מ לפני השידור השני,
- 23 ולמרות שהמשיבה הסירה את צילומי המערערת במסגרת הכתבה ששודרה
- 24 בסידרה "על המשקל", בחרה המשיבה שלא להתנצל על טעותה בהצגת
- 25 תמונותיה של המערערת בשידור השני, לא הודתה בכתב ההגנה המתוקן
- 26 שמדובר בטעות שלה וכנ"ל לא בתצהיר שהוגש מטעמה של גב' בן חיים גת.

בתי משפט

עא 003645/07

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בפני: כבוד השופט ד"ר קובי ורדי

1 זאת ועוד, בחקירתה של גבי בן חיים גת בבית המשפט הודתה אמנם
2 המשיבה שמדובר היה בטעות אנוש בשידור השני אך ציינה שבשידור השני
3 חיפשו צילומי אילוסטרציה היכולים להשתייך לנושא הכתבה ובמקרה הזה
4 חיפשו תמונות של אנשים שהולכים ברחוב בו היה מדובר בשידור השני
5 בתרופה שיכולה לפתור בעיה של ציבור ולכן חיפשו תמונות של ציבור וחיפשו
6 צילומי אילוסטרציה של אנשים שהולכים ברחוב (עמוד 11 לפרוטוקול מיום
7 9/5/07 שורות 4-23).

8 אני דוחה את היתממות המשיבה בענין זה, שכן גם בשידור הראשון וגם
9 בשידור השני לא היה מדובר בצילום באקראי של אנשים ההולכים ברחוב
10 והצגתם בתור ציבור אנשים ההולכים ברחוב אלא היתה התמקדות ברורה
11 במערערת כאשה שמנה, הא ותו לא.

12 כך בשידור הראשון התמקד הצילום במערערת כאשה שמנה ההולכת ברחוב,
13 תוך התמקדות בדמותה בעוד שאר הדמויות קטועות לרוב ועל רקע דמויות
14 חולפות שאינן שמנות, כך שאם לא היתה נקלטת בעדשת המצלמה של
15 המשיבה אשה שמנה לא היה משודר הצילום.

16 בעקבות השידור הראשון קוטלגה המערערת בצילום כדמות של אשה שמנה
17 בארכיון, צילום אילוסטרציה הנשלף מהארכיון בכתבות בהקשר של השמנה,
18 כך שבשידור השני שעסק בגלולת הרזיה היכולה להילחם במגיפת ההשמנה,
19 נשלפה דמות "השמנה התורנית" של המערערת מהארכיון והוצגה אך ורק
20 בגלל היותה שמנה כמי שהגלולה באה לעזור לטפל במגיפת ההשמנה ולא
21 בגלל שמדובר בצילום של אנשים הולכים ברחוב בו הגלולה יכולה לפתור
22 בעיות של ציבור, כפי שהמשיבה טענה בהיתממותה.

23 ברי, כי לא מדובר בשידור השני בשידור אקראי או בצילום אקראי ברחוב
24 אלא בשליפת חומר ארכיוני של דמות האשה השמנה שאין לה כל קשר לענין
25 הגלולה וזאת בלא לציין אפילו בכתבה שאין קשר בין המצלמת לאמור
26 בכתבה (לענין הגלולה).

27

בתי משפט

עא 003645/07

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בפני: כבוד השופט ד"ר קובי ורדי

17. 1 כך גם יש לדחות את טענת המשיבה לתום לב לגבי השידורים ולכך
2 שהתקיים בשידורם ענין לציבור.
3 לא היה כל ענין לציבור בשידור דמותה של המערערת (והראיה שבסופו של
4 דבר שודרה הסידרה "על המשקל" בלא הצילומים שלה) בכתבה בשידור
5 הראשון (ויכלו להסתפק בשידורים האנשים השמנים מחו"ל או בשידורים
6 של האנשים השמנים בארץ שהסכימו שצילומם ישודר בתכנית), כאשר
7 לצילומיה של המערערת לא היתה כל תועלת ציבורית בהקשר של הכתבה
8 בהיבטים הבריאותיים של ההשמנה.
9 בוודאי שלא ניתן גם לטעון לתום לב, במיוחד לא בשידור השני, שכן בשידור
10 השני בוודאי שהיה על המשיבה, לאחר הגשת התביעה המקורית והפניה
11 להפסקת השידורים והדיון בבית המשפט בטרם השידור השני, לדעת על כך
12 שהמערערת מתנגדת לשידור נחרצות ועל קיומה של המערערת הנפגעת
13 היכולה להיות מבוזה או מושפלת מהשידור וכנ"ל גם בשידור הראשון שכן
14 המשיבה יכלה לדעת ולצפות שאדם שמן המצולם ברחוב יכול להיות מבוזה
15 ומושפל בשל תכונה זו של היותו אדם שמן המוצג על רקע הקשרם של
16 הדברים השלייליים המיוחסים בכתבה להשמנה כמגיפה, הפוגעת חברתית
17 באדם השמן ופוגעת בחברה כלכלית וחברתית.
18 נטייתו של בית המשפט לסווג פרסום ככזה שיש בו "ענין ציבורי" כדרישת
19 סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע תגבר מקום בו מתייחס הפרסום לדמות
20 ציבורית (עא 439/88 **רשם מאגרי מידע נ' ונטורה**, פ"ד מח(3) 808, 826,
21 ז. סגל "הזכות לפרטיות למול הזכות לדעת" עיוני משפט ט' (תשמ"ג) 175,
22 194) תוך בחינת התועלת בפרסום על רקע הענין הציבורי, בעיקר לגבי אנשים
23 הממלאים תפקידים ציבוריים (רע"א 10520/03 **בן גביר נ' דנקנר**, ט.פ.
24 12/11/06, ע"א 10281/03 **קורן נ' ארגוב**, ט.פ 11/12/06).
25 במקרה דנן לא היה כל תועלת לציבור בצילומה של המערערת דווקא
26 והצגתה בשני השידורים וצילומה לא תרם לגיבוש דעת הציבור בעניינים
27 ציבוריים או סייע לשיפור אורחות חייו, כאשר אין די גם בענין ציבורי

בתי משפט

עא 003645/07

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בפני: כבוד השופט ד"ר קובי ורדי

1 בפרסום אלא יש צורך בטעם המצדיק את הפגיעה בפרטיות של אדם כדי
2 לספק את האינטרס הציבורי במידע (עת"מ (ים) 192/07 **התנועה לחופש**
3 **המידע נ' כנסת ישראל**, ט.פ. 21/5/08) והמסר של הכתבה היה מועבר באותה
4 מידה גם אם תמונותיה של המערערת לא היו מתפרסמות (כפי שקרה בסופו
5 של דבר בשידור הסדרה "על המשקל" ששודרה ללא צילומיה של המערערת).
6 תמונתה של המערערת משקפת את דמותה ותדמיתה והיא שייכת לצנעת
7 חייה ולפרטיותה ואין לעשות בה שימוש אלא אם הדבר משרת אינטרס
8 ציבורי מיוחד הגובר על אינטרס הפרטיות וענין ציבורי, דבר שלא התקיים
9 במקרה דנן.

10
11 18. כך גם לא ניתן לטעון לכך שהפרסום היה אמת שכן מדובר באשה שמנה שכן
12 לא מדובר בצילום של אשה שמנה כאשה שמנה אלא על רקע היחס השלילי
13 הנקשר לתופעת ההשמנה, כאשר מכל מקום, הגנת סעיף 14 לחוק איסור
14 לשון הרע דורשת הצטברות של ענין ציבורי ואמת בפרסום ודי בכך שאחד
15 מהם לא מתקיים.

16
17 19. לסיכום, המשיבה לא יכולה לטעון להתקיימות הגנת תום הלב לפי חוק
18 איסור לשון הרע ולפי חוק הגנת הפרטיות. הגנת תום הלב בחוק הגנת
19 הפרטיות לא מתקיימת שכן לפי סעיף 18(2)(א) לחוק הגנת הפרטיות, היא
20 ידעה (בשידור השני) והיה עליה לדעת (בשידור הראשון) על אפשרות הפגיעה
21 בפרטיות והיתה צריכה לצפות זאת.

22
23 כך גם לא יכולה לטעון להגנה לפי סעיף 18(2)(ה) לחוק הגנת הפרטיות לגבי
24 צילום שנעשה ברשות הרבים ושדמות המערערת מופיעה בו באקראי, שכן
25 כאמור המערערת צולמה במכוון ברחוב עקב היותה אשה שמנה ובשידור
26 השני שובצה מהארכיון כדוגמא לאשה שמנה כרקע לכתבה בנושאי השמנה.

בתי משפט

עא 003645/07

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בפני: כבוד השופט ד"ר קובי ורדי

- 1 כך גם לא ניתן לטעון להגנה לפי סעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות שכן לא
2 היה בפגיעה ענין ציבורי המצדיק את הפגיעה בנסיבות הענין.
3 כך גם לא יכולה המשיבה לטעון להגנה של אמת בפרסום וענין ציבורי
4 בהתאם לסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע ולהגנת תום הלב שלא ידעה ולא
5 היתה חייבת לדעת על קיום הנפגע או על הנסיבות שמהן משתמעת לשון הרע
6 לפי סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע.
7 לא מדובר גם בפגיעה שאין בה ממש בבחינת פרט לוואי או זוטי דברים אלא
8 בפגיעה של ממש.
9
10 20. למעלה מן הצורך במקרה זה ניתן היה גם לקבל את הערעור לגבי השידור
11 השני עקב סעיף 2(8) לחוק הגנת הפרטיות לגבי "הפרה של חובת סודיות
12 לגבי ענייניו הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע"
13 וזאת לאחר שהמשיבה הסכימה למעשה שלא לשדר את תמונותיה של
14 המערערת לאחר פניותיה ולאחר התביעה המקורית והדיון בקד"מ הראשון
15 בבית המשפט והפרה הסכמה זו (עקב טעות שלח) כאשר די כאמור בהסכם
16 משתמע לענין זה (כפי שנפסק ברע"א 6902/06 מנשה דרור צדיק נ' הוצאת
17 עיתון הארץ בע"מ, ט.פ. 13/8/08).
18 לאור קביעותי לגבי היות פרסום התצלומים עלולים להשפיל או לבזות את
19 המערערת אין צורך להכריע בהתקיימות סעיף 2(6) לחוק הגנת הפרטיות
20 האם מדובר בשימוש שנעשה לשם רווח או לגבי סעיף 2(11) האם מתקיים
21 פרסום ענין הנוגע לצנעת הפרט.
22
23 **לענין הפיצוי**
24
25 21. לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה ובהתחשב מחד, באי הוכחת נזק ע"י
26 המערערת מעבר לפיצוי הסטטוטורי ומאידך, בכך שהמשיבה הפליאה

בתי משפט

עא 003645/07

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בפני: כבוד השופט ד"ר קובי ורדי

1 לעשות במקרה דנן בכך ששידרה (גם אם בטעות) את השידור השני למרות
 2 התנגדות המערערת לצילומים ולמרות שהוגש כתב התביעה המקורי והתנהל
 3 דיון ראשוני בבית המשפט, ואף לא טרחה להתנצל בגין הנ"ל ולהודות
 4 בטעותה וטענה שמדובר בתביעה טורדנית וקנטרנית ובהתחשב בכך שמדובר
 5 בשני שידורים, אני פוסק למערערת פיצוי בסך של 60,000 ₪.

התוצאה

8
 9 22. התוצאה הינה כי הערעור מתקבל והמשיבה תשלם למערערת סך של
 10 60,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד לתשלום בפועל.
 11 פסק דינו של בית משפט קמא מבוטל.
 12 ההוצאות שנפסקו לחובת המערערת יוחזרו (במידה ושולמו) למערערת
 13 בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד תשלומם ועד למועד החזרתם.
 14 המשיבה תשלם למערערת שכ"ט עו"ד בסך של 25,000 ₪ בתוספת מע"מ
 15 כדין.
 16 הפיקדון הכספי שהפקידה המערערת יוחזר למערערת באמצעות בא כוחה.

17
 18 ניתן היום י"ח באייר, התשס"ט (12 במאי 2009) בהעדר הצדדים.

19
 20 המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לצדדים.
 21

22
 23 ד"ר קובי ורדי, שופט

24

בית המשפט המחוזי בתל-אביב
 מאשר
 13.5.09
 התריך